

ผลและวิจารณ์

ผล

จากการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง ได้แบ่งผลการศึกษาดังนี้เป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจด้านคุณภาพน้ำ และความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

ตอนที่ 1 สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

1. เพศ ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในลุ่มน้ำบางปะกงเป็น เพศหญิงมากที่สุด คือ ร้อยละ 57.3 เป็นเพศชายร้อยละ 42.7 ดังแสดงในตารางที่ 2

2. อายุ ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในลุ่มน้ำบางปะกง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมามีอายุระหว่าง 15-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.7 อายุระหว่าง 50-60ปี ร้อยละ 19.8 และอายุ 60ปีขึ้นไป จำนวนร้อยละ 9 โดยเฉลี่ยพบว่า มีอายุเท่ากับ 42 ปี ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุมากที่สุด คือ 77 ปี น้อยที่สุด คือ 15 ปี ดังแสดงในตารางที่ 2

3. สถานภาพในครัวเรือน ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 44.5 รองลงมาเป็นคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 29.4 ดังแสดงในตารางที่ 2

4. สถานภาพในชุมชน ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นลูกบ้าน คิดเป็นร้อยละ 89.2 รองลงมา สมาชิก/กรรมการกลุ่ม ได้แก่ กองทุนหมู่บ้าน อสม.กรรมการหมู่บ้านเข้มแข็ง สมาชิกเฝ้าระวังยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 7.3 และเป็นกำนัน /ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน/อบต./เทศบาล คิดเป็นร้อยละ 3.5 ดังแสดงในตารางที่ 2

5. ระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในกลุ่มน้ำบางปะกง มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมามีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 19.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น อาชีวศึกษา/ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และไม่ได้เรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 17.8 13.8 12.8 8.8 และ 1.3 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

6. การนับถือศาสนา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในกลุ่มน้ำบางปะกงส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 96 รองลงมานับถือศาสนาคริสต์ และอิสลาม เท่ากันคือ ร้อยละ 2 ดังแสดงในตารางที่ 2

7. สถานภาพสมรสของประชาชนในกลุ่มน้ำบางปะกง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่สมรส และอยู่กับคู่สมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.8 รองลงมามีสถานภาพโสด หย่า/แยกกันอยู่/ฝ่ายอื่นๆ เช่น พระภิกษุ คิดเป็นร้อยละ 24.4 10.3 และ 0.5 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

8. ระยะเวลาที่ตั้งถิ่นฐานหรือเข้ามาอาศัยอยู่ในกลุ่มน้ำบางปะกง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่นี้เป็นระยะเวลา 3- 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมา คือ 21 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.6 น้อยกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.3 และ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.3 ดังแสดงในตารางที่ 2

9. อาชีพหลัก ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 23.9 และ รับราชการ/ลูกจ้างบริษัท/รัฐวิสาหกิจ

อื่น ๆ (นักเรียน แม่บ้าน) ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน (ผู้สูงอายุ พระภิกษุ) ทำประมง ทำนา ทำไร่ / ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 20.1 6.5 5.8 5.5 4.8 4.0 และ 1.3 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

10. รายได้ของครอบครัว/เดือน ผลการศึกษา พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001 - 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมา ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.2 และ 40,001 - 70,000 บาท มากกว่า 100,000 บาท 70,001 - 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5 1 และ 0.8 ตามลำดับ ส่วนไม่ตอบ/ไม่ทราบคิดเป็นร้อยละ 6.5 ดังแสดงในตารางที่ 2

11. ที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้แม่น้ำหรือลำคลอง คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาตั้งอยู่ห่างจากแม่น้ำ หรือลำคลอง คิดเป็นร้อยละ 33.7 และ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำหรือลำคลอง คิดเป็นร้อยละ 23.6 ดังแสดงในตารางที่ 2

12. การใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลอง ผลการศึกษา พบว่าการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลองส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมา ใช้ในครัวเรือน เช่น ใช้อาบ ซักล้าง เป็นต้น ใช้ในการพักผ่อนหย่อนใจ ใช้ในด้านการเกษตร ใช้ในด้านการประมง อื่นๆ ได้แก่ ไร่ระบายน้ำเสีย ผลักดันน้ำเค็ม และใช้ทำน้ำประปา ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ และใช้ในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 25.9 15.6 12.1 5 3.2 2 และ 1 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1.เพศ			
ชาย	170	42.7	
หญิง	228	57.3	
รวม	398	100.0	
2.อายุ			
15-35	130	32.7	อายุสูงสุด 77 ปี
36-49	153	38.5	อายุต่ำสุด 15 ปี
50-60	79	19.8	อายุเฉลี่ย 42 ปี
60 ปีขึ้นไป	36	9.0	
รวม	398	100.0	
3. สถานภาพ (ในครัวเรือน)			
หัวหน้า	177	44.5	
คู่สมรส	117	29.4	
บุตร / เขยหรือสะใภ้/หลาน	78	19.6	
ผู้อยู่อาศัย ได้แก่ ญาติ พี่น้อง	26	6.5	
รวม	398	100.0	
4. สถานภาพ (ในครัวเรือน)			
ลูกบ้าน	355	89.2	
กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วย	14	3.5	
ผู้ใหญ่บ้าน/อบต./เทศบาล			
สมาชิก/กรรมการกลุ่ม ได้แก่	29	7.3	
กองทุนหมู่บ้าน อสม. ฯลฯ			
รวม	398	100.0	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=398)		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	5	1.3
ประถมศึกษาตอนต้น	105	26.4
ประถมศึกษาตอนปลาย	55	13.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	51	12.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	71	17.8
อาชีวศึกษา/ปวส./อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	35	8.8
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	76	19.1
รวม	398	100.0
6. นับถือศาสนา		
พุทธ	382	96.0
คริสต์	8	2.0
อิสลาม	8	2.0
รวม	398	100.0
7. สถานภาพสมรส		
โสด	97	24.4
สมรสและอยู่กับคู่สมรส	258	64.8
หย่า/แยกกันอยู่/ม่าย	41	10.3
อื่นๆ พระภิกษุ	2	0.5
รวม	398	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=398)		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. ระยะเวลาที่ตั้งถิ่นฐาน/ที่อยู่อาศัยในชุมชน		
น้อยกว่า 3 ปี	21	5.3
3 – 20 ปี	152	38.2
21 – 40 ปี	122	30.7
41 – 60 ปี	86	21.6
60 ปี ขึ้นไป	17	4.3
รวม	398	100.0
9. อาชีพหลัก		
ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน (ผู้สูงอายุ พระภิกษุ)	23	5.8
ทำนา	22	5.5
ทำไร่ / ทำสวน	16	4.0
เลี้ยงสัตว์	5	1.3
ทำประมง	19	4.8
รับจ้าง	95	23.9
ค้าขาย	112	28.1
รับราชการ/ลูกจ้างบริษัท/ รัฐวิสาหกิจ	80	20.1
อื่น ๆ (นักเรียน แม่บ้าน)	26	6.5
รวม	398	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=398)		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. รายได้ของครอบครัว/เดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	172	43.2
10,001 - 40,000 บาท	173	43.5
40,001 - 70,000 บาท	20	5.0
70,001 - 100,000 บาท	3	0.8
มากกว่า 100,000 บาท	4	1.0
ไม่ตอบ / ไม่ทราบ	26	6.5
เฉลี่ย 16,530.74 บาท		
รวม	398	100.0
11. ที่ตั้งของที่อยู่อาศัย		
อยู่ริมแม่น้ำหรือลำคลอง	96	23.6
ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำหรือลำคลอง	170	42.7
อยู่ห่างจากแม่น้ำ หรือลำคลอง	134	33.7
รวม	398	100.0
12. การใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ		
ลำคลอง		
ไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย	140	35.2
ใช้ในครัวเรือน เช่น ใช้อาบ ซักล้าง เป็นต้น	103	25.9
ใช้ในด้านการเกษตร	48	12.1
ใช้ในด้านการประมง	20	5.0
ใช้ในการเดินทาง	4	1.0
ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	8	2.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n=398)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12. การใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ		
ลำคลอง		
ใช้ในการพักผ่อนหย่อนใจ	62	15.6
อื่นๆ ได้แก่ ใช้ระบายน้ำเสีย ผลักดันน้ำเค็ม และใช้ -ทำ น้ำประปา	13	3.2
รวม	398	100.0

13. การได้รับข้อมูลข่าวสารของประชาชนบริเวณลุ่มน้ำบางปะกง เกี่ยวกับการอนุรักษ์
ลุ่มน้ำบางปะกง จากแหล่งข่าวสารต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนบริเวณลุ่มน้ำบางปะกง
ได้รับทราบเกี่ยวกับการอนุรักษ์ลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. โทรทัศน์	120 (30.2)	82 (20.6)	55 (13.8)	141 (35.4)
2. หนังสือพิมพ์	74 (18.6)	82 (20.6)	68 (17.1)	174 (43.7)
3. วิทยุ	63 (15.8)	91 (22.9)	60 (15.1)	184 (46.2)
4. ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน	30 (7.6)	59 (14.8)	77 (19.3)	232 (58.3)
5. เพื่อนบ้าน	23 (5.8)	65 (16.3)	74 (18.6)	236 (59.3)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=398)				
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. โทรทัศน์	120 (30.2)	82 (20.6)	55 (13.8)	141 (35.4)
6. เจ้าหน้าที่ อบต.	24 (6.1)	61 (15.3)	75 (18.8)	238 (59.8)
7. องค์กรเอกชน	14 (3.5)	48 (12.1)	71 (17.8)	265 (66.6)
8. พระสงฆ์	5 (1.2)	22 (5.5)	52 (13.1)	319 (80.2)
9. อื่นๆ เช่น ป้ายโฆษณา เสียงตามสาย	3 (0.8)	9 (2.2)	10 (2.5)	376 (94.5)

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านคุณภาพน้ำ และความรู้ด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง

14 ความรู้ด้านคุณภาพน้ำ

ความรู้ด้านคุณภาพน้ำ ผลการศึกษา พบว่า ข้อความที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อความที่ 13 การติดตามตรวจสอบคุณภาพของน้ำอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันมลพิษทางน้ำ ตอบถูกจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมา คือ ข้อความที่ 17 ประชาชนในชุมชนไม่จำเป็นจะต้องช่วยฟื้นฟูสภาพของแม่น้ำเพราะเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ตอบถูกจำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 และ ข้อความที่ 16 การแก้ไขปัญหาแม่น้ำเน่าเสีย เป็นหน้าที่ของรัฐบาลเท่านั้น ตอบถูกจำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79.4 ตามลำดับ

และจากผลการศึกษา พบว่าข้อความที่มีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อความที่ 1 น้ำเป็นทรัพยากรที่มีอยู่เป็นจำนวนมากประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการ ตอบผิดจำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 รองลงมา คือ ข้อความที่ 9 ค่าบีโอดีเป็นดัชนีคุณภาพน้ำ ด้านเคมี หมายถึง ปริมาณออกซิเจนที่ จุลินทรีย์ ต้องการใช้ในการย่อยสาร อินทรีย์ ตอบผิดจำนวน 305 คน

คิดเป็นร้อยละ 76.6 และ ข้อความที่ 14 แหล่งน้ำที่มีสาหร่ายเจริญเติบโตมาก หมายถึง แหล่งน้ำนั้นมีคุณภาพน้ำที่ดี ตอบผิดจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 76.1 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ความรู้ด้านคุณภาพน้ำของประชาชนบริเวณลุ่มน้ำ บางปะกง จำแนกตามรายชื่อ

(n=398)

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. น้ำเป็นทรัพยากรที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตามต้องการ	66	16.8	332	83.2
2. น้ำเสียหมายถึงน้ำที่มีสารแปลกปลอม และสิ่งปนเปื้อนอยู่ จนเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตแต่สามารถนำมา ใช้ประโยชน์ได้	178	44.7	220	55.3
3. น้ำทิ้งจากอาคารบ้านเรือนที่พักอาศัย ไม่จำเป็นต้องผ่านการบำบัดก่อนปล่อย ลงสู่แหล่งน้ำ	262	65.8	136	34.2
4. การทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ ไม่ทำให้เกิดปัญหาน้ำเสีย	283	71.1	115	28.9
5. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและการขยายตัวของชุมชนไม่เกี่ยวข้องที่ทำให้แม่น้ำลำคลองมีสภาพเสื่อมโทรม	226	56.8	172	43.2
6. การทำนา ทำสวนก่อให้เกิดน้ำเน่าเสียได้	149	37.4	249	62.6
7. การทำฟาร์มสุกร การเลี้ยงกุ้ง ทำให้น้ำเน่าเสียได้	312	78.4	86	21.6
8. การเกษตรกรรม (ทำนา ทำสวน ฟาร์มสุกร เลี้ยงกุ้ง เป็นต้น)เป็นแหล่ง กำเนิดที่สำคัญของสารอินทรีย์ในรูปบีโอดี เป็นสาเหตุที่ทำให้น้ำเน่าเสีย	163	41.0	235	59.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=398)

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9.ค่าบีโอดีเป็นดัชนีคุณภาพน้ำ ด้านเคมี หมายถึง ปริมาณออกซิเจนที่ จุลินทรีย์ ต้องการใช้ในการย่อยสาร อินทรีย์	93	23.4	305	76.6
10.น้ำที่มีความสกปรกมาก จะมีปริมาณสารอินทรีย์ในรูปของบีโอดีอยู่เป็นจำนวนมาก	102	25.6	296	74.4
11.การดีน้ำในบ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้งจะเป็นการเพิ่มออกซิเจนและทำให้ค่าความสกปรกลดลง	238	59.8	160	40.2
12.การที่น้ำเน่าเสียหมายถึงน้ำที่มีก๊าซออกซิเจนละลายในน้ำน้อยลง	231	58.0	167	42.0
13.การติดตามตรวจสอบคุณภาพของน้ำอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันมลพิษทางน้ำ	343	86.2	55	13.8
14. แหล่งน้ำที่มีสาหร่ายเจริญเติบโตมาก หมายถึง แหล่งน้ำนั้นมีคุณภาพน้ำที่ดี	95	23.9	303	76.1
15. การติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ ไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเองทำได้โดยใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น	183	45.7	216	54.3
16.การแก้ไขปัญหาหน้าเน่าเสีย เป็นหน้าที่ของรัฐบาลเท่านั้น	316	79.4	82	20.6
17.ประชาชนในชุมชนไม่จำเป็นจะต้องช่วยฟื้นฟูสภาพของแม่น้ำเพราะเป็นหน้าที่ของรัฐบาล	324	81.4	74	18.6
18.ประชาชนมีส่วนทำให้เกิดน้ำเสีย จำเป็นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการมลพิษทางน้ำ	197	49.5	201	50.5

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n=398)

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
19.การรักษาคุณภาพน้ำคือการเร่งรัด ฟื้นฟูคุณภาพน้ำให้ดีขึ้นกว่าเดิมก็เพียงพอ	117	29.4	281	70.6
20.น้ำในแม่น้ำสามารถฟื้นฟูสภาพด้วยตัวของ มันเองได้ ถ้ามีความสกปรกไม่มากนัก	271	68.1	127	31.9
ค่าเฉลี่ยรวม	207	52.0	191	48.0

การแปลความหมาย เพื่อประเมินความรู้ด้านคุณภาพน้ำ ของประชาชนบริเวณลุ่มน้ำบางปะกง ว่าอยู่ในระดับใด จากข้อคำถามรวม 20 ข้อ กำหนดเกณฑ์การประเมินโดยแปลผลคะแนนรวมของทุกข้อคำถาม และจัดช่วงคะแนนความรู้ใช้เกณฑ์สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยพิสัยของตัวแปรความรู้ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในภาพรวม ได้วัดเกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ย และให้ความหมายเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{การหาช่วงคะแนนเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ \text{แทนค่า} &= \frac{20 - 0}{3} \\ &= 6.67 \end{aligned}$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย และความหมาย

0.00 – 6.67	คะแนน	หมายถึง	ความรู้ความเข้าใจน้อย
> 6.67 – 13.34	คะแนน	หมายถึง	ความรู้ความเข้าใจปานกลาง

>13.34 – 20.00 คะแนน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจมาก

15. ความรู้ความเข้าใจด้านคุณภาพน้ำ จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องคุณภาพน้ำอยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 64.3 รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจน้อย ร้อยละ 19.3 และความรู้ความเข้าใจมาก ร้อยละ 16.4 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ช่วงคะแนน จำนวน ร้อยละ และระดับความรู้ความเข้าใจด้านคุณภาพน้ำของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	0 – 6.67	77	19.3
ปานกลาง	> 6.67 – 13.34	256	64.3
มาก	>13.34 – 20.00	65	16.4
รวม		398	100.00

16. ความรู้ด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง ผลการศึกษา พบว่า ข้อความที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อความที่ 1 แหล่งน้ำที่สะอาดสวยงาม แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของบ้านเมือง ตอบถูกจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 94.5 รองลงมา คือ ข้อความที่ 12 น้ำเสีย ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตได้ ตอบถูกจำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 และ ข้อความที่ 6 น้ำเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งของระบบนิเวศน์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และความเป็นอยู่ของมนุษย์ตอบถูกจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 ตามลำดับ

และจากผลการศึกษา พบว่าข้อความที่มีผู้ตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อความที่ 5 น้ำสะอาดช่วยสร้างภูมิคุ้มกันในร่างกายให้แข็งแรง เป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันโรคตอบผิดจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 94.5 และ ข้อความที่ 16 สารโลหะจำพวกตะกั่วในน้ำ ทำให้เกิดภาวะท้องร่วงอย่างรุนแรง ตอบผิดจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 94.5 รองลงมา คือ ข้อความที่ 2 การทิ้งสารพิษ เช่น ยาฆ่าแมลง ลงในแหล่งน้ำ เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้พืชน้ำและสัตว์น้ำมีปริมาณน้อยลง ตอบผิดจำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 93.2 และ ข้อความที่ 14 น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่

บำบัดแล้ว ถ้าปะปนมาในปริมาณที่น้อย ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลิ่นหรือรสในแหล่งน้ำได้
 ตอบผิดจำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความรู้ด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำ
 บางปะกง

(n=398)

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แหล่งน้ำที่สะอาด สวยงาม แสดงถึง ความเจริญทางวัฒนธรรมของบ้านเมือง	376	94.5	22	5.5
2. การทิ้งสารพิษ เช่น ยาฆ่าแมลง ลงใน แหล่งน้ำ เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้พิษ น้ำและสัตว์น้ำมีปริมาณน้อยลง	27	6.8	371	93.2
3. เศษอาหารที่เหลือเพียงเล็กน้อย สามารถ ทิ้งลงแม่น้ำได้ เพราะสามารถย่อยสลายตาม ธรรมชาติ โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ	166	41.7	232	58.3
4. คนที่อยู่บ้านใกล้ลำคลอง ที่ทำส้วมหรือ ฝังถังส้วมไว้ชิดลำคลองไม่ส่งผลต่อแม่น้ำ เนื่องจากมีบ่อเกราะบ่อซึมแล้ว	228	57.3	170	42.7
5. น้ำสะอาดช่วยสร้างภูมิคุ้มกันในร่างกาย ให้เข้มแข็ง เป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันโรค	22	5.5	376	94.5
6. น้ำเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งของระบบนิเวศน์ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ ของมนุษย์	329	82.7	69	17.3
7. น้ำเสียเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชน แต่ไม่ก่อให้เกิดโรคระบาด ต่างๆ ได้	258	64.8	140	35.2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=398)

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. แหล่งน้ำที่สะอาด สวยงาม แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของบ้านเมือง	376	94.5	22	5.5
9. น้ำเสียที่มีสารปรอทหรือสารตะกั่วปะปนมา สามารถส่งผลต่อการทำลายระบบประสาท ตับ และไตในร่างกาย	294	73.9	104	26.1
10. พีชน้ำและสัตว์น้ำช่วยย่อยสลายของเสียในน้ำ ทำให้น้ำสะอาดและต่อต้านเชื้อโรคได้	77	19.3	321	80.7
11. การตกตะกอนของสารแขวนลอยในน้ำเสียจะทำให้เกิดการหยุดยั้งการแพร่พันธุ์ของปลา สัตว์น้ำ และพีชน้ำ	175	44.0	223	56.0
12. น้ำเสีย ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตได้	354	88.9	44	11.1
13. น้ำเสีย ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิตน้ำดื่ม น้ำใช้ เพิ่มมากขึ้น	322	80.9	76	19.1
14. น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่บำบัดแล้ว ถ้าปะปนมาในปริมาณที่น้อย ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลิ่นหรือรสในแหล่งน้ำได้	67	16.8	331	83.2
15. โรคมินามาตะเกิดจากการรับประทานปลาที่มีสารปรอทสูง	124	31.2	274	68.8
16. สารโลหะจำพวกตะกั่วในน้ำ ทำให้เกิดภาวะท้องร่วงอย่างรุนแรง	22	5.5	376	94.5

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=398)

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16. แหล่งน้ำที่สะอาด สวยงาม แสดงถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของบ้านเมือง	376	94.5	22	5.5
17. สาหร่ายและสัตว์น้ำในแม่น้ำนครนายก หรือแม่น้ำบางปะกง สามารถช่วยย่อยสลายของเสียในน้ำ ทำให้น้ำสะอาดและป้องกันเชื้อโรคได้	76	19.1	322	80.9
18. การอาบน้ำในแม่น้ำลำคลองที่สกปรกทำให้เกิดโรคริตส์ดวงตาได้	202	50.8	196	49.2
19. การวางป่าชายเลนเพื่อทำนาเกลือ ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ	204	51.3	194	48.7
20. น้ำเสียก่อให้เกิดก๊าซไข่เน่า	225	56.5	173	43.5
ค่าเฉลี่ยรวม	181	45.6	217	54.4

การแปลความหมาย เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกงว่าอยู่ในระดับใด จากข้อคำถามรวม 20 ข้อ กำหนดเกณฑ์การประเมินโดยแปลผลคะแนนรวมของทุกข้อคำถาม และจัดช่วงคะแนนความรู้ใช้เกณฑ์สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยพิสัยของตัวแปรความรู้ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในภาพรวม ได้วัดเกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ย และให้ความหมายเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\text{การหาช่วงคะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} &= \frac{20 - 0}{3} \\ &= 6.67 \end{aligned}$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย และความหมาย

0.00 – 6.67	คะแนน	หมายถึง	ความรู้ความเข้าใจน้อย
> 6.67 – 13.34	คะแนน	หมายถึง	ความรู้ความเข้าใจปานกลาง
>13.34 – 20.00	คะแนน	หมายถึง	ความรู้ความเข้าใจมาก

17. ความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง จากผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.6 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.6 ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ช่วงคะแนน จำนวน ร้อยละ และระดับความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ระดับความรู้	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	0 – 6.67	102	25.6
ปานกลาง	> 6.67 – 13.34	278	69.8
มาก	>13.34 – 20.00	18	4.6
รวม		398	100.0

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของ
ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ
คุณภาพน้ำ บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง โดยแบ่ง ความคิดเห็น ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ
คุณภาพน้ำ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์และฟื้นฟูคุณภาพน้ำ ด้านการใช้ประโยชน์แม่น้ำลำ
คลอง และด้านความต้องการมีส่วนร่วมจัดการคุณภาพน้ำ ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
บริหารจัดการคุณภาพน้ำ บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	น้อย		
(n=398)			
ก. ด้านการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ			
1. การบริหารจัดการคุณภาพน้ำในระดับท้อง ถิ่น ประชาชนควรมีบทบาทร่วมกับภาคราชการ	344 (86.4)	44 (11.1)	10 (2.5)
2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนเพื่อการ อนุรักษ์ฟื้นฟูแม่น้ำลำคลอง	341 (85.7)	52 (13.0)	5 (1.3)
3. สมควรให้รัฐบาลบริหารจัดการคุณภาพ น้ำเพื่อ ประชาชน เพียงอย่างเดียวเท่านั้น	81 (20.4)	118 (29.6)	199 (50.0)
4. การบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ประชาชนควรร่วมมือ กับองค์กรภาคเอกชนเท่านั้น	104 (26.1)	117 (29.4)	177 (44.5)
5. ควรให้ประชาชนเป็นผู้บริหารจัดการคุณภาพน้ำแต่ เพียงฝ่ายเดียว	42 (10.6)	77 (19.3)	279 (70.1)
เฉลี่ย	182 (45.84)	82 (20.48)	134 (33.68)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n=398)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย
ข. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์และฟื้นฟู			
   <u>คุณภาพน้ำ</u>			
6. ประชาชนควรมีส่วนร่วมประชุมกับทางราชการในการดูแลรักษาแม่น้ำลำคลองในท้องถิ่นของตน	355 (89.2)	377 (9.3)	6 (1.5)
7. ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแม่น้ำที่มีความเสื่อมโทรม เป็นการคืนชีวิตให้กับแม่น้ำ	361 (90.7)	34 (8.5)	3 (0.8)
8. หากมีการรณรงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์แม่น้ำ ท่านยินดีที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น	312 (78.4)	79 (19.8)	7 (1.8)
9. ท่านยินดีที่จะชักชวนเพื่อนบ้านเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์ หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์แม่น้ำ	302 (75.9)	79 (19.8)	157 (4.3)
10. ท่านยินดีสละเงินช่วยเหลือกิจกรรมการรณรงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์แม่น้ำ	217 (54.5)	149 (37.4)	32 (8.1)
เฉลี่ย	309 (77.74)	76 (18.96)	13 (3.3)
ค. ด้านการใช้ประโยชน์แม่น้ำลำคลอง			
11. แม่น้ำลำคลองสามารถใช้ประโยชน์เพื่อกิจวัตรประจำวันได้อย่างอิสระ	263 (66.1)	115 (28.9)	20 (5.0)
12. แม่น้ำลำคลองในท้องถิ่นของท่านสามารถใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมได้	155 (38.9)	127 (31.9)	116 (29.2)
13. แม่น้ำลำคลองในท้องถิ่นของท่าน สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร ได้แก่ การทำนา ทำสวน และการปลูกสัตว์ ได้แก่ ทำฟาร์มสุกร การเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา ได้	281 (70.6)	91 (22.9)	26 (6.5)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n=398)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย
14.น้ำในแม่น้ำสามารถใช้ประโยชน์เพื่อการใช้ผลก คั้นน้ำเค็ม ได้	223 (56.0)	104 (26.2)	71 (17.8)
15.ควรมีการใช้ประโยชน์แม่น้ำในท้องถิ่นของท่าน เพื่อการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ จัดการ	276 (69.3)	98 (24.6)	24 (6.1)
เฉลี่ย	240 (60.18)	107 (26.90)	51 (12.92)
ง. ด้านความต้องการมีส่วนร่วมจัดการคุณภาพน้ำ			
16.ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการป้องกัน มลพิษ ที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ	330 (82.9)	59 (14.8)	9 (2.3)
17. ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพน้ำ	344 (86.4)	47 (11.8)	7 (1.8)
18.ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการจัดการและติดตาม ตรวจสอบคุณภาพน้ำ	294 (73.8)	85 (21.4)	19 (4.8)
19.เป็นหน้าที่ของรัฐบาลฝ่ายเดียวในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพน้ำ การป้องกันมลพิษและการฟื้นฟู แหล่งน้ำ	103 (25.9)	110 (27.6)	185 (46.5)
20.รัฐบาลควรสนับสนุนให้ ประชาชน มีหน้าที่รับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ น้ำ การป้องกันมลพิษและการฟื้นฟูแหล่งน้ำ	322 (80.9)	65 (16.3)	11 (2.8)
เฉลี่ย	279 (69.98)	73 (18.38)	46 (11.64)

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงเป็นการนำเอาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ตั้งถิ่นฐาน อาชีพหลัก รายได้รวม การได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับคุณภาพน้ำ และความรู้ด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนซึ่งเป็นตัวแปรอิสระมาหาความสัมพันธ์กับตัวแปรตามคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง โดยใช้วิธีการทดสอบไคสแควร์ (Chi – square) เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จะแบ่งข้อมูลออกเป็นกลุ่มตามลักษณะของตัวแปรเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม และในส่วนของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ได้แบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยมากโดยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นตัวแบ่ง ซึ่งคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมแต่ละครั้งจะได้ออกจากการตอบคำถาม 20 ข้อ โดยมีการแบ่งช่วงของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ดังนี้

$$\text{การหาช่วงคะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{60 - 20}{3}$$

$$= 13.33$$

ช่วงคะแนนเฉลี่ย และความหมาย

20.00 – 33.33 คะแนน หมายถึง ไม่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม

>33.33 – 46.66 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมน้อย

>46.66 – 61.00 คะแนน หมายถึง ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมมาก

จากนั้นทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีทดสอบไคสแควร์ (Chi – square) โดยกำหนดระดับการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏดังนี้

1. เพศที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำดังนี้ เห็นด้วยน้อย เป็นเพศชายจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และเป็นเพศหญิง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำโดยเห็นด้วยมาก เป็นเพศชายจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และเป็นเพศหญิง 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2

การทดสอบสมมติฐาน เพศที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 1.554 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.460 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหาร
จัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

เพศ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
ชาย	52(13.1)	118(29.6)	170(42.7)
หญิง	64 (16.1)	164(41.2)	228(57.3)
รวม	116 (29.0)	282(70.8)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 1.554 Asymp.Sig =0.460

2. อายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
คุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ อายุระหว่าง 15-35 ปี เห็นด้วยน้อยจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 อายุระหว่าง 36-49 ปี เห็นด้วยน้อย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และเห็นด้วยมาก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 อายุระหว่าง 50-60 ปี เห็นด้วยน้อยจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 และ อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป เห็นด้วยน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

การทดสอบสมมติฐาน อายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - square) เท่ากับ 3.524 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.741 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหาร
จัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

อายุ (ปี)	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
15 - 35	39 (9.8)	91(22.9)	130(32.7)
36 – 49	48(12.1)	105(26.2)	153(38.4)
50 – 60	23(5.8)	56(14.1)	79(19.8)
มากกว่า 60	7(1.8)	29 (7.3)	36(9.1)
รวม	117(29.5)	281(70.5)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 3.524 Asymp.Sig = 0.741

3. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ เห็นด้วยน้อย ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช หรือเทียบเท่า จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ระดับอาชีวศึกษา/ปวส.อนุปริญญา หรือเทียบเท่า จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และประชาชนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำมาก ดังนี้ ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช หรือเทียบเท่า จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ระดับ

อาชีวศึกษา/ปวส.อนุปริญญา หรือเทียบเท่า จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

การทดสอบสมมติฐาน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 18.341 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.106 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ระดับการศึกษา	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3 (0.8)	2 (0.5)	5 (1.3)
ประถมศึกษาตอนต้น	31 (7.8)	74 (18.6)	105 (26.4)
ประถมศึกษาตอนปลาย	14 (3.5)	41 (10.3)	55 (13.8)
มัธยมศึกษาตอนต้น	20 (5.0)	31 (7.8)	51 (12.8)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช หรือเทียบเท่า	25 (6.3)	46 (11.6)	71 (17.8)
อาชีวศึกษา/ปวส/อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	12 (3.0)	23 (5.8)	35 (8.8)
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	13 (3.3)	63 (15.8)	76 (19.1)
รวม	118 (29.7)	280 (70.3)	398 (100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 18.341 Asymp.Sig = 0.106

4. ภูมิฐานะที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่มีภูมิฐานะต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ โดยประชาชนที่อยู่มาตั้งแต่เกิด เห็นด้วยน้อย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และเห็นด้วยมาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และย้ายมาจากที่อื่น เห็นด้วยน้อย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 เห็นด้วยมาก จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9

การทดสอบสมมติฐานภูมิฐานะที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 1.69 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.192 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าภูมิฐานะที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ภูมิฐานะ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
ย้ายมาจากที่อื่น	69(17.3)	143(35.9)	212(53.2)
อยู่มาตั้งแต่เกิด	49(12.4)	137(34.4)	186(46.8)
รวม	118(29.7)	280(70.3)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 1.69 Asymp.Sig = 0.192

5. ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน ดังนี้ ที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง 2 ปี ลงมา เห็นด้วยน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 เห็นด้วยมากจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 3 – 20 ปี เห็นด้วยน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 เห็นด้วยมากจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 21-40ปี เห็นด้วยน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 เห็นด้วยมากจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 41-60 ปี เห็นด้วยน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เห็นด้วยมากจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และ 60 ปี ขึ้นไป เห็นด้วยน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 เห็นด้วยมากจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

การทดสอบสมมติฐาน ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 14.399 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.072 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานจึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ระยะเวลาที่อาศัย อยู่ในพื้นที่ (ปี)	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
2 ปีลงมา	11 (2.8)	10 (2.5)	21(5.3)
3 – 20 ปี	44(11.1)	102(25.6)	146(36.7)
21 – 40 ปี	33(8.3)	85(21.3)	118(29.6)
41 – 60 ปี	25(6.3)	61(15.3)	86(21.6)
60 ปีขึ้นไป	2(0.5)	25(6.3)	27(6.8)
รวม	115(29.0)	283(71.0)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 14.399 Asymp.Sig = 0.072

6. ที่ตั้งถิ่นฐาน ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำหรือลำคลอง เห็นด้วยน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำหรือลำคลอง เห็นด้วยน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และที่ตั้งของที่อยู่อาศัยอยู่ห่างจากแม่น้ำหรือลำคลอง เห็นด้วยน้อย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 เห็นด้วยมาก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6

การทดสอบสมมติฐาน ที่ตั้งถิ่นฐานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์

(Chi – square) เท่ากับ 9.555 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าที่ตั้งถิ่นฐานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างที่ตั้งถิ่นฐานกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ที่ตั้งถิ่นฐาน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
อยู่ริมแม่น้ำหรือลำคลอง	23(5.8)	71(17.8)	94 (23.6)
ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำหรือลำคลอง	43(10.8)	127(31.9)	170(42.7)
อยู่ห่างจากแม่น้ำหรือลำคลอง	52(13.1)	82 (20.6)	134(33.7)
รวม	118(29.7)	280(70.4)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 9.555 Asymp.Sig = 0.049

7. อาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน(ผู้สูงอายุ พระภิกษุ) เห็นด้วยน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 เห็นด้วยมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ทำนา เห็นด้วยน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 เห็นด้วยมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ทำไร่/ทำสวน เห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 เลี้ยงสัตว์ เห็นด้วยน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 เห็นด้วยมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ทำประมง เห็นด้วยน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 12 คน

คิดเป็นร้อยละ 3.0 รับจ้าง เห็นด้วยน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 เห็นด้วยมาก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ค้าขาย เห็นด้วยน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 รับราชการ/ลูกจ้างบริษัท/รัฐวิสาหกิจ เห็นด้วยน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 เห็นด้วยมาก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และอาชีพอื่นๆ (นักเรียน แม่บ้าน) เห็นด้วยน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 เห็นด้วยมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

การทดสอบสมมติฐาน อาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 9.230 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.904 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการ
บริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

อาชีพ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน(ผู้สูงอายุ)			
พระภิกษุ	5(1.3)	18(4.5)	23(5.8)
ทำนา	8(2.0)	14(3.5)	22(5.5)
ทำไร่/ทำสวน	3(0.8)	14(3.5)	17(4.3)
เลี้ยงสัตว์	1(0.3)	4(1.0)	5(1.3)
ทำประมง	7(1.8)	12(3.0)	19(4.8)
รับจ้าง	26(6.5)	70(17.6)	96(24.1)
ค้าขาย	39(9.8)	73(18.3)	112(28.1)
รับราชการ/ลูกจ้างบริษัท/ รัฐวิสาหกิจ	17(4.3)	61(15.3)	78(19.6)
อื่นๆ (นักเรียน แม่บ้าน)	8(2.0)	18(4.5)	26 (6.5)
รวม	114(28.7)	284(71.4)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 9.230 Asymp.Sig = 0.904

8. รายได้รวมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง มีรายได้เฉลี่ย 16,530.74 บาท และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ รายได้ของครอบครัว/เดือน ไม่เกิน 10,000 บาท เห็นด้วยน้อย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14 เห็นด้วยมาก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รายได้ มากกว่า 10,000 -40,000 บาท เห็นด้วยน้อย

จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 เห็นด้วยมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รายได้ มากกว่า 40,000 – 70,000 บาท เห็นด้วยน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 เห็นด้วยมาก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 รายได้ มากกว่า 70,000 – 100,000 เห็นด้วยน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 เห็นด้วยมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 มากกว่า 100,000 เห็นด้วยมาก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และไม่ตอบ/ไม่ทราบ บาท ไม่เห็นด้วย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 เห็นด้วยน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เห็นด้วยมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

การทดสอบสมมติฐาน รายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 5.768 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.673 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่ารายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหาร
จัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

รายได้ของครอบครัว/เดือน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
ไม่เกิน 10,000	52(14.0)	120(32.3)	172(46.2)
10,001 -40,000	51(13.7)	122(32.8)	173(46.5)
40,001 – 70,000	4(1.1)	16(4.3)	20(5.4)
70,001 – 100,000	2(0.5)	1(0.3)	3(0.8)
มากกว่า 100,000	0(0)	4(1.1)	4(1.1)
ไม่ตอบ/ไม่ทราบ	10(2.5)	15(3.8)	26(6.5)
รวม	118(29.9)	278(69.8)	398(100)

หมายเหตุ χ^2 ไคสแควร์ = 5.768 Asymp.Sig = 0.673

9. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

9.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพน้ำ

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจใน
ระดับน้อย เห็นด้วยน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และเห็นด้วยมาก จำนวน 43 คน คิดเป็น
ร้อยละ 10.8 ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง เห็นด้วยน้อย จำนวน 75 คน คิด
เป็นร้อยละ 18.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 และประชาชนที่มีความรู้ความ
เข้าใจในระดับมาก เห็นด้วยน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และเห็นด้วยมาก จำนวน 57 คน
คิดเป็นร้อยละ 14.3

การทดสอบสมมติฐาน ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 17.301 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพน้ำที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านคุณภาพน้ำกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ความรู้ด้านคุณภาพน้ำ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
น้อย	33(8.3)	43(10.8)	76(19.1)
ปานกลาง	75(18.8)	180(45.2)	225(64.1)
มาก	10(2.5)	57(14.3)	67(16.8)
รวม	117(29.7)	280(70.4)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 17.301 ค่า Asymp.Sig = 0.004

9.2 ความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

จากการศึกษา พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ไม่เห็นด้วย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และเห็นด้วยมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ไม่เห็นด้วย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ

32.9 เห็นด้วยมาก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 และประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ไม่เห็นด้วย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 เห็นด้วยน้อย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และเห็นด้วยมาก จำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 2.3

การทดสอบสมมติฐาน ระดับความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi – square) เท่ากับ 13.877 ค่า Asymp.Sig เท่ากับ 0.008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าระดับความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านผลกระทบของคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

ความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำประชาชน			รวม
	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
น้อย	18(4.5)	32(8.0)	34(8.5)	84(21.1)
ปานกลาง	31(7.8)	131(32.9)	111(27.9)	273(68.6)
มาก	4(1.0)	28(7.0)	9(2.3)	41(10.3)
รวม	53(13.3)	191(48.0)	154(38.7)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 13.877 ค่า Asymp.Sig = 0.008

10. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แม่น้ำบางปะกงที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำต่างกัน

จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ ดังนี้ เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร เห็นด้วยมาก จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร เห็นด้วยน้อย จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6

การทดสอบสมมติฐาน การได้รับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแตกต่างกัน พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - square) เท่ากับ 17.729 Asymp.Sig เท่ากับ 0.192 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐาน จึงสรุปได้ว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ลุ่มน้ำบางปะกงของประชาชนต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง

(n=398)

การได้รับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ลุ่มน้ำบางปะกง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ		รวม
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยมาก	
เคย	0(0)	157(39.4)	157(39.4)
ไม่เคย	241(60.6)	0(0)	241(60.6)
รวม	241(60.6)	157(39.4)	398(100)

หมายเหตุ ไคสแควร์ = 17.729 Asymp.Sig = 0.192

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงนั้น พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ อาชีพหลัก รายได้รวม ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ปัจจัย	ค่าไคสแควร์	Asymp.Sig	การยอมรับสมมติฐาน
เพศ	1.554	0.460	ไม่ยอมรับ
อายุ	3.524	0.741	ไม่ยอมรับ
ระดับการศึกษา	18.341	0.106	ไม่ยอมรับ
ภูมิลำเนา	1.690	0.192	ไม่ยอมรับ
ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ ที่ตั้งถิ่นฐาน	14.399	0.072	ไม่ยอมรับ
อาชีพหลัก	9.555	0.049	ยอมรับ
รายได้รวม	9.230	0.904	ไม่ยอมรับ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพน้ำ	5.768	0.673	ไม่ยอมรับ
ความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบ คุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของ ประชาชน	17.301	0.004	ยอมรับ
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ลุ่มน้ำบางปะกง	13.877	0.008	ยอมรับ
	17.729	0.192	ไม่ยอมรับ

วิจารณ์

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง ในครั้งนี้สามารถพิจารณาและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สถานภาพทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 57.3 และมีสถานภาพในครัวเรือนเป็นหัวหน้าครัวเรือน ร้อยละ 44.5 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากขณะที่ผู้ศึกษาไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างในช่วงที่เพศชายส่วนใหญ่อาจออกไปประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ได้ส่วนใหญ่จึงเป็นเพศหญิง

สถานภาพทางเศรษฐกิจของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักคือ ค้าขาย จำนวน ร้อยละ 28.1 มีรายได้รวมอยู่ในช่วง 10,001 – 40,001 บาท ร้อยละ 43.5 ซึ่งรายได้ของกลุ่มตัวอย่างถือว่าอยู่ในระดับที่ปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกงมีประชากรรวมถึงกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในพื้นที่เพื่อประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวหรือนันทนาการมาก จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้ที่ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง และ การใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลองเลย ร้อยละ 35.2 อาจเป็นเพราะเนื่องจากสภาพของแม่น้ำลำคลองมีความเสื่อมโทรมมาก จนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

ความรู้ความเข้าใจในด้านคุณภาพน้ำและความรู้ด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในด้านคุณภาพน้ำในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 64.3 และมีความรู้ความเข้าใจในด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจในด้านการนำมาใช้ แต่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการป้องกัน และรักษาสภาพแหล่งน้ำน้อย จึงทำให้ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างออกมาอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ พบว่า ด้านการบริหารจัดการคุณภาพน้ำส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำร่วมกับภาครัฐ หน่วยงานท้องถิ่น รวมถึงภาคเอกชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื่องจากถ้าหากให้

ประชาชนเป็นฝ่ายบริหารจัดการคุณภาพน้ำฝ่ายเดียวอาจยังมีความรู้ในด้านคุณภาพน้ำไม่เพียงพอ โดยควรให้บุคลากรที่มีความรู้ มาให้ความรู้ และคำแนะนำในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำโดยการอบรม เป็นต้น ซึ่งบุคลากรอาจเป็นบุคคลที่มาจากภาครัฐที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำ รวมถึงในเรื่องของงบประมาณที่ดำเนินการในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชน ได้แก่ ที่ตั้งถิ่นฐาน ความรู้ความเข้าใจด้านคุณภาพน้ำ และความรู้ความเข้าใจด้านผลกระทบคุณภาพน้ำต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำบางปะกง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้หรือห่างจากแม่น้ำอาจมีความคิดเห็นที่อยากจะมีส่วนร่วมต่างกัน โดยกลุ่มคนที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำอาจจะอยากมีส่วนร่วมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าคนที่ที่ตั้งห่างจากแม่น้ำลำคลอง เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้เมื่อมีการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพน้ำแล้วเขาก็จะสามารถใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลองนั้นได้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลองเลย อาจเป็นเพราะแม่น้ำมีสภาพเสื่อมโทรมมากจนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง ได้แก่

1. เพศ อาจเนื่องมาจากความเสมอภาคทางสังคม ในปัจจุบันเพศหญิงได้เข้ามามีบทบาทเท่าเทียมกับเพศชายมากขึ้น และเพศหญิงในชุมชนในลุ่มน้ำบางปะกงอาจมีบทบาทในการจัดการทรัพยากรน้ำที่เด่นชัดทั้งในด้านของการใช้น้ำและการควบคุมดูแล ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

2. อายุ อาจเนื่องมาจากประชาชนไม่ว่าจะมีอายุแตกต่างกันเพียงใด ก็มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแบบเดียวกัน ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างในชุมชนถึงแม้ระดับการศึกษาต่างกันแต่เข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ของการมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ และจากการที่ในพื้นที่ลุ่มน้ำมีปัญหาในเรื่องของคุณภาพน้ำทำให้ชุมชนไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับไหน ต้องการแก้ไข

ปัญหาดังกล่าวเพื่อที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำนั้น เนื่องจากการศึกษาพบว่าประชาชนไม่ได้ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำลำคลองเลย อาจเนื่องจากแม่น้ำมีสภาพเสื่อมโทรมจนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้น จึงทำให้ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำไม่แตกต่างกัน

4. ภูมิฐานะ อาจเนื่องจากภูมิฐานะ ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความต้องการน้ำในการใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ เหมือนกัน มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีเหมือนกัน ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

5. ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ เนื่องมาจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในลุ่มน้ำบางปะกงต่างกันแต่ก็มีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพน้ำเหมือนกัน ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

6. อาชีพหลัก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพหลักที่ไม่ใช้น้ำในการประกอบอาชีพ เช่น ค้าขาย รับจ้าง ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

7. รายได้รวม ทั้งนี้ อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนใกล้เคียงกัน (10,001 – 40,001 บาท) ดังนั้น ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

8. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ลุ่มน้ำบางปะกง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ลุ่มน้ำบางปะกง ต่างกันแต่ก็มีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพน้ำเหมือนกันเพราะปัจจุบันลุ่มน้ำบางปะกงถือได้ว่าเป็นลุ่มน้ำ ที่มีสภาพของคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมมากลุ่มน้ำหนึ่งใน 25 ลุ่มน้ำของประเทศไทย ทำให้ประชาชนไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ได้ ประชาชนส่วนใหญ่จึงอยากที่จะปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น ดังนั้นความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำจึงไม่แตกต่างกัน

